

בש"פ 1156/14 - מדינת ישראל נגד עמנואל ביארי

בבית המשפט העליון

בש"פ 1156/14

לפני: כבוד השופט ס' גובראן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: עמנואל ביארי

בקשה להארכת מעצר שניה מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ט באדר א' התשע"ד (19.2.2014)

בשם המבקשת: עו"ד הילה גורני

בשם המשיב: עו"ד שאול עזרא

החלטה

1. לפניי בקשה שנייה על פי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק סדר הדין הפלילי), להארכת מעצרו של המשיב ב-30 ימים, החל מיום 25.2.2014 או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 20672-04-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של שוד (סעיף 402(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977). על

פי עובדות כתב האישום, ביום 11.3.2013 המשיב הבחין במתלוננת, ילידת שנת 1920, מוכרת שני צמידי זהב שהיו ברשותה לחנות תכשיטים עבור סכום של 7,200 ש"ח. המשיב עקב אחריה עד לביתה. בחדר המדרגות, הבחינה בו המתלוננת. המשיב עלה כדי לוודא שחדר המדרגות פנוי; ואז פנה למתלוננת בתקיפות ושאלה "את לא רוצה עזרה?"; לאחר מכן, חטף את תיקה, דחפה על הרצפה ונמלט. המתלוננת נפלה והחלה לצעוק. לאחר שנמלט מהמקום, הוציא המשיב מהתיק סכום של 7,800 ש"ח, וזרק את התיק עם יתר תכולתו בגינה בקרבת מקום.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו. ביום 14.4.2013 קבע בית המשפט המחוזי, נוכח הסמכת בא-כוח המשיב, כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו. עוד, קבע כי אין מקום לבחון חלופת מעצר, והורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המתנהלים נגדו.

4. ביום 19.1.2014, תשעה חודשים לאחר מכן, ומשלא הסתיים המשפט המתנהל נגד המשיב, הורה בית משפט זה להאריך את מעצרו ב-45 ימים נוספים (בש"פ 8863/13, השופט צ' זילברטל). יצוין כי המבקשת ביקשה להאריך את מעצרו ב-60 ימים, אולם השופט צ' זילברטל החליט להאריך את מעצרו ב-45 ימים בלבד, זאת נוכח קצב שמיעת הראיות בתיק העיקרי.

5. בבקשה שבפניי, פורטו תחילה מהלך הדיונים בתיק העיקרי בתשעת החודשים הראשונים. ממנו עולה כי ביום 15.1.2014 התקיים דיון ההוכחות הראשון, וביום 26.1.2014 העידו שלושה עדים נוספים, ביניהם המתלוננת. הדיון הופסק אז נוכח הודעת בא-כוח המשיב כי הוא חש ברע. ביום 4.2.2014 נדחה דיון הוכחות שנקבע לאותו היום לבקשת בא-כוח המשיב, ונדחה מועד נוסף שהיה קבוע ליום 12.2.2014 נוכח אילוצים של בא-כוח המבקשת. הדיון הבא בתיק העיקרי קבוע ליום 18.2.2014, החל מהשעה 11:00 ועד לסוף היום. באותו הדיון צפויים להישמע יתר העדים שנותרו, וכן סיכומי הצדדים.

6. המבקשת טוענת כי מסוכנותו של המשיב עולה באופן ברור מחומרת העבירה המיוחסת לו. לטענתה, מסוכנותו נלמדת גם מעברו הפלילי המכביד, הכולל 15 הרשעות קודמות, לרבות בעבירת שוד בגינה ריצה שמונה שנות מאסר. עוד ציינה המבקשת כי העבירה המיוחסת למשיב בוצעה על ידו שבועות ספורים לאחר ששחרר מריצוי עונש מאסר של שבעה חודשים, כאשר תלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי לתקופה של שמונה חודשים בגין עבירות רכוש מסוג פשע. בדיון שהתקיים במעמד הצדדים עדכנה המבקשת כי אתמול (18.2.2014) התקיימה ישיבה נוספת, בה נשמעו עדים נוספים, ודיון נוסף נקבע ליום 6.3.2014 לכל היום.

7. במענה, טוען המשיב כי בדיון ההוכחות שהתקיים אתמול ביקשה המבקשת לזמן עד נוסף. בנוסף, מעלה המשיב טענות בנוגע לראיות ולפגמים שונים בהם, בין היתר: אובדן תיעוד וידאו של מסדר זיהוי, וכי הודאתו ניתנה שלא מרצון חופשי, ועוד.

דיון והכרעה

8. לאחר שעיינתי בבקשה ושמעתי את טיעוני הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

9. ככלל, נאשם אשר עצור תשעה חודשים, ודינו טרם הוכרע, ישוחרר מן המעצר. החריג לכלל זה הוא כי ניתן להאריך את מעצרו אם קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת (ראו: בש"פ 9921/02 מדינת ישראל נ' סבג (1.12.2002)). לכך יש להוסיף כי ככל שההליך המשפטי מתמשך, גובר הנטל להוכחתן של נסיבות מיוחדות המצדיקות את הארכת המעצר, וזכותו לחירות של העציר מתגברת (ראו: בש"פ 2970/03 מדינת ישראל נ' נסראלדין (2.4.2003); בש"פ 1875/06 מדינת ישראל נ' גבועה (14.3.2006)). אולם, חשוב להדגיש כי קיימים מקרים, בהם אין מנוס מהארכת מעצרו של נאשם. במסגרת זאת, השיקולים העיקריים שיש לבחון הם קצב התקדמות שמיעת הראיות בתיק, סוג העבירות המיוחסות לנאשם, ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו (ראו למשל בש"פ 926/06 מדינת ישראל נ' מחמיר (6.3.2006); בש"פ 1461/07 מדינת ישראל נ' חכמיגרי (21.2.2007)).

10. לא ארחיב לעניין חומרת העבירות המיוחסות למשיב. מדובר במעשים אכזריים, אשר יחד עם עברו הפלילי המכביד והרלוונטי, מחייבים במקרה דנא את הארכת מעצרו. עוד אציין כי אמנם, כפי שציין השופט צ' זילברטל בהחלטתו הקודמת בעניינו של המשיב, קצב התקדמות התיק העיקרי עדיין רחוק מלהשביע רצון. אולם, עתה מרבית העדים נשמעו (וביניהם המתלוננת), וההליך כמעט ועומד בפני הישורת האחרונה. בנסיבות אלה, דין הבקשה להתקבל.

11. נוכח האמור לעיל, אני מורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-30 ימים, החל מיום 25.2.2014 או עד למתן פסק דין ב-ת"פ 20672-04-13 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ט באדר א' התשע"ד (19.2.2014).

שופט